

Sajtótájékoztató 2012. május 17-én a **MAKOVECZ IMRE ALAPÍTVÁNY** megalakulásáról, működéséről, terveiről

Amikor egy ilyen súlyú és jelentőségű személyiség eltávozik közülünk, akkor nagyon nehéz eldönteni, mi következik. Amikor erre gondoltam, szinte elsőként jutott eszembe Chesterton, akit nagyon szeretek olvasni, és aki azt mondja egy helyen, hogy a hagyományok tisztelete, őseink öröksége és eleve a tradíció nem más, mint a demokrácia kiterjesztése a halottakra is. Úgy gondolja, hogy csak azért, mert valaki meghalt, nem lehet ettől a jogától megfosztani. Chesterton nagyon szereti a képeket. Azt mondta, hogy a görögök kövekkel szavaztak, és ha ebből indulunk ki, a halottak a sírjaikkal szavaznak. A szavazatuk teljesen érvényes, hiszen ugyanúgy, mint a többi szavazócédulán, rajta van a kereszt...

Tehát azt gondoltuk, hogy azt, amit édesapánk itthagyt, ennek a demokráciafelfogásnak a jegyében folytatni kell. És hogy történik ez a folytatás? Nem baj, de tény, hogy a családban nincsenek építészek. A jog viszont úgy rendelkezik, hogy ami itt maradt, azt a család örökölte. (...)

Amíg élt apám, ismertem valamilyen-
nek, halála után napról napra rá kell

ébrednem, hogy az ő személye sokkal több volt, mint amit én ismertem. Annak a ténynek tudatában, hogy építészek nem vagyunk, világos volt, hogy Makovecz Imre szellemiségének továbbviteléhez szükségünk lesz olyanokra, akik ebben a tekintetben segíteni tudnak. Makoveczné Szabó Marianne és három gyermeke mellett ezért két szervezet tagjai képviseltetik még magukat az alapítványban, az egyik a Magyar Művészeti Akadémia, a másik a Kós Károly Egyesülés.

A mai sajtótájékoztatót úgy szerveztük, hogy együttműködési megállapodást kötünk ezekkel a szervezetekkel. Ez a szövetség megkötöttik.

Az alapítvány célkitűzéseit igyekeztem szabatosan megfogalmazni.

Édesapám mindig az előtte álló feladatokkal foglalkozott, és jóval előbbre, messzebbre is nézett. Így aztán nem nagyon törődött azzal, hogy az elkészült művek hogyan vannak tárolva, hol, kinél vannak; a rajzaival bőkezűen bánt, aki kért, annak adott. Felmérhetetlen, hogy merre és hány rajz található. A felkutatásban szeretnénk kérni a sajtó segítségét, szeretnénk

egy felhívást intézni, hogy ha valakinek valamilyen rajza, tárgya van, mutassa meg. Mi ezeket dokumentálni, elhelyezni akarjuk egy katalógusrendszerben, de nem akarjuk őket begyűjteni. Megteszünk mindent, hogy a feltételezett tulajdonosokat felkeressük, de bizonyára nem fogunk mindenkit elérni. Ez a katalogizálás az egyik, nagyon fontos feladat.

A másik az, hogy az életmű érvényesülését ha nem is irányítjuk, de rendezett formában összefogjuk. Ezért kérünk mindenkit, amennyiben könyv, kiállítás, rendezvény, előadás megvalósítására bármi elképzelése, terve van, azt az alapítvánnyal egyeztetve végezze. Ennek keretében nyilvánul meg a család szerzői jogok feletti felelőssége.

Az alapítvány elnöke Makovecz Pál, Tagjai Makoveczné Szabó Marianne, Makovecz Anna, a Magyar Művészeti Akadémia elnökeként Fekete György, a Kós Károly Egyesülés részéről Sáros László építész, Csernyus Lőrinc építész és Kálmán István, aki apámat talán a leghosszabb ideje ismerte és életre szóló barátsággal kötődött hozzá.

Makovecz Pál kuratóriumi elnök